

saadant findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt for Sagens Oplysning. — De oven for nævnte Regler angaaende *Dokumenter* og angaaende *Parters Afhøring* og *Parts Ed* finde *ikke* Anvendelse i Strafferetsplejen. Ifølge de for denne gældende Regler kan en Sigtet under ingen Omstændigheder tages i Ed angaaende den mod ham rettede Sigtelse, og han har derhos overhovedet Ret til at nægte at svare paa alle Spørgsmaal vedrørende denne. Hvis imidlertid saadan Vægning kan medføre Sagens Forhaling eller vanskeliggøre Forsvaret, skal Dommeren gøre ham opmærksom derpaa. Paa den anden Side er det klart, at, hvis Sigtede afgiver Tilstaaelse, er dette et Bevis af stor Betydning, ligesom ogsaa de Forklaringer, som en Sigtet, der nægter sig skyldig, frivillig maatte afgive, kunne danne Led i Beviset for eller imod ham dels efter deres særlige Indhold, dels efter det almindelige Præg, de bære enten af Oprigtighed og Paalidelighed eller af Tilbageholdenhed og Usandfærdighed.

17. De særlige Magtmidler i Strafferetsplejen. (*Beslaglæggelse, Ransagning, Anholdelse, Varetagtsfængsel.*) Beslaglæggelse af Formue kan i Kraft af Retskendelse anvendes som Tvangsmiddel mod en Sigtet, der er borttrømt, og — i Lighed med den borgerlige Retsplejes Arrest — for at skaffe Sikkerhed for eventuelle Sagsomkostninger og Erstatningsansvar. Sin Hovedbetydning i Strafferetsplejen har Beslaglæggelse dog som Middel til, hvor frivillig Udlevering nægtes, at skaffe det offentlige Besiddelse af 1) Ting, der antages at være af Betydning som Bevismidler, 2) Ting, som antages at burde konfiskeres, eller 3) Ting, som ved en Forbrydelse ere fravendte nogen, af hvem de kunne kræves tilbage. Ogsaa til saadan Beslaglæggelse kræves som Hovedregel Rettens Beslutning; i paatrængende Tilfælde kan imidlertid Politiet paa egen Haand med visse Begrænsninger foretage en foreløbig Beslaglæggelse, men skal inden 24 Timer erhverve Rettens Stadfæstelse deraf. Til en almindelig Beslaglæggelse gennem Post- eller Telegrafvæsnet af Postforsendelser eller Telegrammer til og fra en Sigtet kræves Retskendelse, og Politiet kan kun paalægge Post- eller Telegrafvæsnet at holde Forsendelserne tilbage, indtil Rettens Afgørelse kan faas, og ikke for et længere Tidsrum end 3 Dage. Beslaglæggelse af et trykt Skrift paa Grund af dets Indhold kan kun ske ifølge Retskendelse.

Ransagning for at søge efter en Forbrydelses Spor eller efter Ting, som ere Genstand for Beslaglæggelse, kan enten være Ransagning af Bolig, Rum eller Gemmer (Husundersøgelse) eller Ransagning af Person (personlig Visitation). Foretagelse af Ransagning uden den vedkommendes Samtykke er knyttet til forskellige Betingelser, der i Hovedsagen gaa ud paa, at der, for saa vidt Talen er om Ransagning af selve den *Sigtedes* Bolig, Rum, Gemmer eller Person, enten maa være Spørgsmaal om en strafbar Handling, der er Genstand for egentlig kriminel Forfølgning og ikke blot for en Politisag (jfr. Nr. 9), eller maa foreligge, ikke blot en ubestemt Mulighed for, men bestemt, paaviselig Grund til at vente Resultat af Ransagningen, og, for saa vidt Talen er om Ransagning af en *Ikke-Sigtedes* private Bolig, Rum, Gemmer eller Person, at der baade er Tale om en saadan større Forbrydelse og paaviselig Grund til at vente Resultat af Ransagningen. Som Grundlag for en tvungen Ransagning maa i Almindelighed foreligge Retskendelse; dog kan Politiet uden Retskendelse foretage Ransagning dels paa Steder, der ere tilgængelige for alle og enhver (Forlystelsessteder, Beværtninger osv.), dels hos Pantelaanere og Marskandisere, dels ogsaa hos andre private Personer, naar der er øjensynlig Fare for, at Øjemedet med Ransagningen vilde forspildes, hvis Retskendelse skulde afventes. — Fremdeles maa nævnes,